

OVADIJA

1

ПОГЛАВЉЕ 1

Utvara Avdijeva. Ovako veli Gospod Gospod za edomsku: Čusmo glas od Gospoda, i glasnik bi poslan k narodima: Ustajte, da ustanemo na nju u boj.

² Gle, učiniću te malim medju narodima, bićeš vrlo prezren.

³ Ponos srca tvog prevari te, tebe, koji živiš u raselinama kamenim, u visokom stanu svom, i govoriš u srcu svom: Ko će me oboriti na zemlju?

⁴ Da podigneš visoko kao orao i medju zvezde da metneš gnezdo svoje, odande ću te oboriti, govori Gospod.

⁵ Kako si oplenjen?! Da su došli k tebi kradljivci ili lupeži noću, ne bi li pokrali koliko im je dosta? Da su došli k tebi berači vinogradski, ne bi li ostavili pabiraka?

⁶ Kako se pretraži Isav, kako se nadjoše potaje njegove!

⁷ Do granice te odvedoše svi koji behu s tobom u veri, prevariše te i nadvladaše te koji behu u miru s tobom; koji jedu hleb tvoj podmetnuše ti zamku, da se ne opazi.

⁸ U onaj dan, govori Gospod, neću li pogubiti mudre u zemlji edemskoj i razumne u gori Isavovoj?

⁹ I tvoji će se junaci uplašiti, Temane, da se istrebe pokoljem svi iz gore Isavove.

¹⁰ Za nasilje učinjeno bratu tvom Jakovu pokriće te stid i istrebićeš se zasnagda.

¹¹ Onaj dan, kad ti stajaše nasuprot; onaj dan, kad inostranci odvodjahu u ropstvo vojsku njegovu, i tudjinci ulažahu na vrata njegova i bacahu žreb za Jerusalem, beše i ti kao koji od njih.

¹² Ali ti ne trebaše gledati dana brata svog, dana, kad se odvodjaše u tudju zemlju, niti se radovati sinovima Judinim u dan kad propadahu, niti razvaljivati usta u dan nevolje njihove.

¹³ Ne trebaše ti ući na vrata naroda mog u dan pogibli njihove, ne trebaše da i ti gledaš zlo njihovo u dan pogibli njihove, ni da se dohvataš dobra njihova u dan pogibli njihove.

¹⁴ Niti trebaše da staneš na rasputicu da ubijaš bežan njihovu, niti da izdaješ onih koji ostaše u dan nevolje.

¹⁵ Jer je dan Gospodnji blizu svim narodima: kako si činio, tako će ti biti, plata će ti se vratiti na glavu tvoju.

¹⁶ Jer kao što ste vi pili na svetoj gori mojoj, tako će piti svi narodi vazda, piće, i ždreće, i biće kao da ih nije bilo.

¹⁷ A na gori će Sionu biti spasenje, i biće sveta, i dom će Jakovljev naslediti nasledstvo svoje.

¹⁸ I dom će Jakovljev biti oganj i dom Josifov plamen, a dom Isavov strnjika; i razgoreće

se na njih, i spaliće ih; i neće biti ostataka domu Isavovom, jer Gospod reče.

¹⁹ I naslediće jug, goru Isavovu, i ravnicu, Filisteje; i naslediće polje Jefremovo i polje samarijsko i Venijaminovo i Galad;

²⁰ I zarobljena vojska sinova Izrailjevih naslediće šta je bilo hananejsko do Sarepte; a roblje jerusalimsko, što je u Sefaradu, naslediće južne gradove.

²¹ I izbavitelji će izaći na goru Sion da sude gori Isavovoj, i carstvo će biti Gospodnje.

For other languages please go to **www.wordproject.org**